

פרק קמט

א הללויה-ה'

שירו לה' שיר חדש
ב ישמח ישראל בעשיו
ג יהללו שמו במחול
ד כי-רוצה ה' בעמו
ה יעלזו חסידים בכבוד
ו רוממות א-ל בגוונם
ז לעשות נקמה בגוים
ח לאסר מלביהם בזקנים
ט לעשות בהם משפט
הללויה:

תהלתו בקהל חסידים:
בני-ציון יגילו במלכם:
בתף וכבוד יזמרו-לו:
יפאר עניים בישועה:
ירננו על-משכבותם:
וחרב פיפיות בידם:
תוכחת כל-אמים:
ונכבדיהם בכבלי ברזל:
כתוב הדר הוא לכל-חסידיו

דעת מקרא תהלים פרק קמט'

מזמור קמט

(המזמור החמישי בקבץ מזמורי ההלולים)

במזמור שני חלקים: א) התהלה לה' על ישועתו לעמו (א-ו); ב) השמחה על נצחון החסידים על הגוים (ה-ט).

Translation: This Mizmor can be divided into two sections. Praise to G-d for His having rescued His nation (verses 1-4) and the joy of the righteous for having been victorious over the other nations (verses 5-9)

לפסבם מזמור קמט

המזמור הוא שיר תהלה לה' הרוצה בעמו ונותן לו ישועה על ידי 'חסידיו' האוחזים חרב בידם ועושים נקמה בגוים. המזמור נחלק לשני חלקים: ארבעה פסוקים בחלק הראשון והמשך פסוקים בחלק השני. תחלת כל חלק בצווי אל 'חסידים' לשיר ולרנן: שירו לה' שיר חדש תהלתו בקהל חסידים - יעלזו חסידים בכבוד ירננו על-משכבותם (הפסוקים האלה מקבילים זה לזה בתקבלת כיאסטיה: שירו - ירננו; בקהל חסידים - יעלזו חסידים). וסיום כל חלק בשבח ה' המוחיל כבוד לעמו: כי רוצה ה' בעמו יפאר עניים בישועה - הדר הוא לכל-חסידיו. 'הדר' מקביל אל 'יפאר'; 'עניים' מקביל אל 'חסידיו'. - אין במזמור פסוקה ישירה אל ה'.

Translation:

This Mizmor represents a song of praise to G-d who favors His people and provides His people a rescue by way of the righteous who hold swords in their hand and extract revenge against the

תפלת שהרית-101 Tefila

nations. The Mizmor is divided into two sections-four verses in the first section and five in the second section. Each section is introduced by a command to the righteous to sing and to rejoice; i.e. Shiru Lashem Shir Chadash Tehilaso B'Khal Chasidim-Ya'Alozu Chasidim B'Kavod Yiraninu Al Mishkavosom (these verses compliment each other in a chiastic way: Shiru-Yiraninu; B'Khal Chasidim- Ya'Alozu Chasidim) and each section ends with words of praise of G-d who bestows honor to His People: Ki Rotzeh Hashem B'Amo Yifa'Er Anavim B'Yeshua-Hadar Hoo L'Chol Chasidav. Hadar is parallel to Yi'Fa'Aru and Anavim is parallel to Chasidim. In the Mizmor there is no command to direct attention to G-d

וְשָׁבְחֵי ה' נְאֻמְרִים בּוֹ בְּלִשׁוֹן עֲקִיפִית, וְהֵם הַטַּעַם לְצִוּוֹת שֶׁהַמְשׁוֹרֵר מְצַוָּה לְהַלֵּל אֶת ה'. בְּחֶלֶק
הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַמִּזְמוֹר שְׁנֵי עֲנִינִים בְּלִבָּד: הַצִּוּוֹת לְהַלֵּל אֶת ה' וְשָׁבְחֵי ה'. בְּחֶלֶק הַשְּׁנִי שֶׁל הַמִּזְמוֹר
שְׁלֹשָׁה עֲנִינִים: הַצִּוּוֹת לְהַלֵּל אֶת ה', תֹּאמְרוּ מַעֲשֵׂי הַחֲסִידִים, וְשָׁבְחֵי ה'. בְּחֶלֶק הָרִאשׁוֹן חֲמִשָּׁה
צִוּוֹת לְהַלֵּל אֶת ה': שִׁירוּ, יִשְׁמַח, יִגִּיל, יִזְמְרוּ. וּבְחֶלֶק הַשְּׁנִי שְׁנֵי צִוּוֹת: יַעֲלוּ, יִרְנְנוּ –
הַכֹּל שֶׁבָּעֵה צִוּוֹת. וְשִׁבְעַת הַצִּוּוֹת הָאֵלֶּה עֲרוּכִים בְּנוֹן רַב, וְכָל צִוּוִי וְצִוּוִי יֵשׁ לוֹ צוּרָה מִיַּחֲדָת

Translation: and the words of praise to G-d are said in an indirect way and they are the reasons for the commands that the author includes to praise G-d. In the first section of the Mizmor the author refers to only two matters: the commands to glorify G-d and the praises of G-d. In the second section, three matters: the commands to glorify G-d, a description of what the righteous undertake and praises of G-d. In the first section, five words that serve as commands to praise G-d: Shiru, Yismach, Yagilu, Yibalilu and Yizamru. In the second section, two commands: Ya'Alaozu and Yiraninu-in total seven commands. The seven commands to praise are set forth using a variety of verbs and each command has its own unique form grammatically and in its syntax.

בְּרִדְדִיקוֹ וּבְתַחֲבִירוֹ. קָהַל הַמְהַלְלִים אֶת ה' עַל הַתְּשׁוּעוֹת מְכֻנָּה בַּמִּזְמוֹר הַזֶּה בְּחֲמִשָּׁה כְּנוּיִם:
חֲסִידִים, יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי-צִיּוֹן, עַמּוֹ, עֲנֻיִם.
מִלִּשׁוֹן הַמִּזְמוֹר עוֹלָה, שְׁנוּעַד מַעֲקָרוֹ לְהֹאמֵר בְּקָהַל חוֹנִיִּים בִּירוּשָׁלַיִם בְּתִנְיָנָה שְׂמִיחָה עַל תְּשׁוּעָה
שְׁנוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָתָם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּמִטֶּר כִּדְם אֶת מַלְכֵי הַגּוֹיִם
וּנְכַבְּדֵיהֶם. וְכִבִּי צִיּוֹן יִגִּיל בְּמַלְכָּם וְהַכְרִיזוּ, כִּי ה' הוּא מַלְכָּם וְלֹא מַלְכֵי הַגּוֹיִם הָאֲסוּרִים
בְּזֻקִים. – וְהַמִּזְמוֹר הוּא מַעֲיֵן פְּתִיחַה לְתִנְיָנוֹת הַשְּׂמִיחָה: רֹאשׁ הַקָּהַל פּוֹנֶה אֶל תַּחֲנוּנִים וּמְצַנֵּה
עֲלֵיהֶם לְפָתַח בְּשִׁירָה וּבְמַחֲלוֹת. כְּשִׁטָּת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים נֹאמֵר הַמִּזְמוֹר בְּלִשׁוֹן קְלָלִית הַסָּה
לְכָל הַדּוֹרוֹת. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁלִּשׁוֹן הַמִּזְמוֹר רוֹמֵז לְנִצְחוֹן יִשְׂרָאֵל עַל מַלְכֵי כְנָעַן אוֹ לְנִצְחוֹן בִּימֵי
שָׁאוּל וְשִׁמְשׁוֹן עַל אֲנֵי מֶלֶךְ עַמְלֵק (וּבְכָר רְמוּזוֹ בְּפִרְשָׁנוֹ לַעֲיֵל עַל עֲנֻיִם אֵלֹהִי). וְלִפִּי שִׁטָּה זוֹ
יֵשׁ לוֹמֵר, שֶׁרְמֵז הַמְשׁוֹרֵר שֶׁהַתְּשׁוּעָה שֶׁהוּא מְהַלֵּל אֶת ה' עֲלֵיהָ הִיא מַעֲיֵן הַתְּשׁוּעוֹת בִּימֵי קָדָם.
אוֹ שִׁבְנֵי-צִיּוֹן תִּלְלוּ אֶת ה' לֹא עַל הַתְּשׁוּעָה שֶׁבִּימֵיהֶם אֵלֶּה עַל הַתְּשׁוּעוֹת שֶׁבִּימֵי קָדָם.

Translation: Those congregated who are praising G-d on His rescues are described using five terms: Chasidim, Yisroel, Bnei Tzion, Amo and the humble ones.

From the wording of the Mizmor, we can conclude that this Mizmor was initially composed to be said among those celebrating in Yerushalayim the joy of having been victorious in their wars with the other nations by G-d providing victory to the Jews. G-d handed the kings and the leaders of those nations into the hands of the Jewish People. In turn, “Oo'Bnei Tzion Yagilu B'Malkom” and the Jewish People then proclaimed that G-d is their King and not the kings of the nations who were then imprisoned. This Mizmor is meant to be read as an introduction to the joyous celebration: the head of the group turns to the celebrants and orders them to open with words of song and with accompanying music. As is common among these poems, the wording is general (not specific to an occasion) and it is appropriate to recite this Mizmor

תפלה שהרית-101 Tefila

in any generation. Some view this Mizmor as being linked to the victory over the Canaanites or the victories during the time of Shaul and Shmuel over Aggag King of Amalek. According to this view, the author was hinting to praising G-d for rescues that occurred in the past or that Bnei Tzion praised G-d not for the victories in their times but the victories of the past.

יֵשׁ אוֹמְרִים, שְׁאִין הַמִּזְמוֹר הוֹדִיָּה עַל הַשּׁוּעָה שֶׁהִיָּחָה, אֲלֵא תַפְלָה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְלִים בְּשׁוּעָה
שֶׁהֵם עוֹמְדִים לְצֵאת לַמִּלְחָמָה עַל אוֹיְבֵיהֶם, וְהֵם מִתְפַּלְלִים שִׁיתֵּן ה' בְּיָדָם אֶת מַלְכֵי הַגּוֹיִם.
וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהַמִּזְמוֹר הוּא תַפְלָה אוֹ חוֹזֶן לְאַחֲרִית הַיָּמִים – לְמַלְחַמַת 'אֹג וּמֶעֱוִי'. – אֲמֵנָּה, צוּרוֹת
הַפְּעֻלִּים בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא נִתְּנוֹת לְסֵרוּשִׁים שׁוֹנִים, וְעַל כֵּן אִפְשָׁר לְפָרֵשׁ אֶת הַנֶּאמָר בַּמִּזְמוֹר עַל
הָעֶבֶר וְאִפְשָׁר לְפָרְשׁוֹ עַל הָעִתִּיד. וְאֵף עַל פִּי כֵן נִרְאָה בְּעֵינֵינוּ שֶׁדְּבָרֵי הַמִּזְמוֹר עַל פִּי פְּשׁוּטָם
מְכַנְּנִים לִישׁוּעָה שֶׁכָּבַר הִתָּה¹³.

Translation: Others suggest that the reference to victories was not of the victories in the past but a request in the form of a prayer that the Jewish People recited just before entering new battles against their enemies. They prayed that G-d place the kings of their enemies into their hands. Others interpret this Mizmor as referring to a prayer or vision toward the end of days -to the battle of Gog and Magog. Clearly, the verbs that were chosen for these poems are subject to multiple interpretations. It is therefore possible to interpret the words as referring either to the past or to the future. Nevertheless, it appears to me that the simple meaning of the wording of the Mizmor is that the words refer to a rescue that took place in the past.

הַמִּזְמוֹר פּוֹתֵחַ בְּקֹהֶל חֲסִידִים, הַחֶלֶק הַשֵּׁנִי פּוֹתֵחַ יַעֲלוּ חֲסִידִים, וְהַמִּזְמוֹר מְסִים לְכָל-
חֲסִידָיו. וְיֵשׁ עוֹד לְשׁוֹנוֹת בַּמִּזְמוֹרֵנוּ הַמְּכַנְּנִים זֶה כְּגוֹן זֶה: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשִׂיו – לְעִשׂוֹת נִקְמָה ...
לְעִשׂוֹת בָּהֶם; יִיָּלֵד בְּמַלְכָּם – לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם; יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד – וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכָבְדֵי
כְּרוֹל; יִפָּאֵר – בְּכָבוֹד – הָדָר; שִׁירוּ – יִזְמְרוּ – יִרְנְנוּ. בְּעֵמוּ – בְּנוֹיָם – בְּלִאֲמִים. הַמִּזְמוֹר שֶׁלְּמַעֲלָה
מִכָּאן מְסִים: 'תִּהְיֶה לְכָל-חֲסִידָיו', וּמִזְמוֹרֵנוּ פּוֹתֵחַ: תִּהְיֶה לְכָל חֲסִידִים. וְעוֹד: בַּמִּזְמוֹר
שֶׁלְּמַעֲלָה נֶאמָר: יִהְיֶה לֵאלֹהֵי שֵׁם ה', וּבַמִּזְמוֹרֵנוּ נֶאמָר: 'יִהְיֶה לֵאלֹהֵי שֵׁמוֹ בְּמַחֹל'. וְעוֹד: בַּמִּזְמוֹר
שֶׁלְּמַעֲלָה נֶאמָר: 'יִרְם קֶרֶן לְעֵמוֹ', וּבַמִּזְמוֹרֵנוּ נֶאמָר: 'פִּירֹצֶה ה' בְּעֵמוֹ'. וְעוֹד: כֹּל עֲנֵן מִזְמוֹרֵנוּ
הוּא הַפְּרִיט שֶׁל הַדְּבוּרִים שֶׁבְּסִימֵי הַמִּזְמוֹר שֶׁלְּמַעֲלָה: 'יִהְיֶה לֵאלֹהֵי שֵׁם ה' ... יִרְם קֶרֶן לְעֵמוֹ וְנִי'.

Translation: The first section of the Mizmor opens with the words: “K’Hal Chasidim” while the second half begins with “Ya’Alzu Chasidim” and then concludes with “L’Chol Chasidav.” There are other words found in the Mizmor that appear to be linked: “Yismach Yisroel B’Osav” “La’Asos Nikama” and “La’Asos Ba’Hem;” “Yagilu B’Malkom” and “Le’Esor Malcheihem;” “Ya’Alzu Chasidim B’Kavod” and”V’Nich’B’Deeihem B’Chavlei Barzel;” Yi’Phaer-B’Kavod-Hadar; Shiru - Yizamru - Yiraninu. B’Amo- Ba’Goyim- Bal’Oomim. The previous Mizmor concluded with the words: Tehila L’Chol Chasidav and this Mizmor begins Tehilaso B’Khal Chasidim. In the previous Mizmor we find: Yihalilu Es Shem Hashem and in this Mizmor we find: Yihalilu Shmo B’Machol. In the previous Mizmor it is written: Va’Yarem Keren L’Amo and in this Mizmor: Ki Rotzeh Hashem B’Amo. We can say that we find in this Mizmor the details of what was declared at the end of the previous Mizmor: Yihalilu Es Shem Hashem . . . Va’Yarem Keren L’Amo, etc.

תפלת שחרית-101 Tefila

יש במזמור גם לשונות וענינים דומים לשלשת המזמורים הראשונים שבקבץ התהילים¹⁴. ועוד:
בסימנו של מזמור קמה, הראשון בקבץ התהילים, נאמר: שומר ה' את-כל-אהביו ואת-כל-
הרשעים ישמיד. ובמזמורנו, הסמוך לסיום קבץ התהילים, המפורר מהלל את ה' על שעמר
את אוהביו, את עמו (כי רוצה ה' בעמו), ונתן בידיהם את הרשעים, את מלכי הגוים. נמצא

Translation: We find in this Mizmor words and themes that are similar to the words and themes that we encountered in the three previous Mizmorim that are part of this collection of Mizmorim. At the end of Mizmor 145, the first of the poems in this collection, it is written: Shomer Hashem Es Kol Ohavav V'Es Kol Ha'Risha'Im Yashmid and in this Mizmor that is the next to last Mizmor in this collection, the author praises G-d concerning G-d protecting those who love Him, His nation (Ki Rotzeh Hashem B'Amo) and who handed over to them the evil ones, the kings of the other nations.

שמזמורנו מכון כנגד הפסוק שלפני הפסוק האחרון שבמזמור קמה. וכנגד הפסוק האחרון
שבאותו המזמור מכון המזמור שלאחרי מזמורנו, התחת את ספר תהלים (עי' בסיכום למזמור קנ).
מבחינה מסימת אפשר לומר שמזמורנו הוא המזמור המסיים את ספר תהלים כלו (משום שמזמור
קנ הוא כעין ברכת החתימה עי' בסיכום שם), והמזמור דומה בענינו למזמור ב שבפתיחת ספר
תהלים. ונמצא שספר תהלים כלו חותם במעין פתיחתו: מזמור ב שבפתיחה מדבר בכשלו
מלכי הגוים המבקשים להלחם בישראל. ומזמור קמט מדבר בנצחון ישראל על מלכי הגוים.
ויש גם לשונות דומים בשני המזמורים¹⁵.

Translation: We can further say that our Mizmor corresponds to the verse that is the one before the last verse in Mizmor 145 and that the last verse in Mizmor 145 is linked to the last Mizmor in our collection, the one that concludes the book of Tehillim. In a certain way, we can look upon this Mizmor as the conclusion of the book of Tehillim (because the last Mizmor, 150, serves as a closing Bracha) and that this Mizmor also reflects the second chapter of Tehillim. That means that there is a parallel between the opening and the closing of the book of Tehillim. The second chapter of Tehillim opens with reference to the kings of the nations that seek to do battle with the Jewish People and chapter 149 speaks of the victory of the Jewish People over the kings of the nations and we find similar words in each chapter.

15 מזמור ב: למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק; מזמור קמט: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים.
מזמור ב: יתיצבו מלכי ארץ... ונחקה את-מוסדותיו; מזמור קמט: לאסר מלכיהם בזקים.
מזמור ב: ואני בסכתי מלכי על-ציון; מזמור קמט: בני ציון יגילו במלכם.
מזמור ב: תרעם בשבט ברזל; מזמור קמט: ותכבדיהם בכבלי ברזל.
מזמור ב: וגילו ברעהה; מזמור קמט: בני-ציון יגילו במלכם.

וְרָאִי לְשֵׁים לֵב, שְׁמוֹמֹר בּ בְּפִתְיַחַת תְּהִלִּים מְדַבֵּר עַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא בֶּשָׂר וְדָם, וְאֵלּוּ
בְּמוֹמֹר קִמַּט (בְּסִיּוֹם חֲהִלִּים) 'בְּנֵי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם' – הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. וְלִקַּח גְּדוּל הוּא,
שְׁתַּכְלִית תַּתְּקוּהָ שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵרָאִי ה' הִיא מַלְכוּת שָׁמַיִם לְבִדְדָה, וּמַלְכוּת בֶּשָׂר וְדָם – וְאִפְּלוּ
מַלְכוּת הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׁבַאחֲרֵית הַיָּמִים – אֵינָה אֶלָּא הַכְּנָה לְמַלְכוּת שָׁמַיִם לְבִדְדָה. וְכֵן סִדְּרוּ לָנוּ
מִתְקַנֵּי תַפְלוֹתֵינוּ בְּיָמִים שְׂאֵנוּ מִתְפַּלְלִים לְגִלּוֹי מַלְכוּת שָׁמַיִם, שְׂאֵנוּ מִתְפַּלְלִים תְּהִלָּה עַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד: 'וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדְּךָ, וְנַעֲדִיכָת נֵר לְבֶן יִשִּׁי מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ', וְעוֹבְדִים
לְבִקְשָׁה לְגִלּוֹי מַלְכוּת שָׁמַיִם לְבִדְדָה: וְתִמְלֹךְ אַתָּה (הוּא) ה' לְבִדְדָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ.

Translation: One should notice the contrast between Mizmor 2 in the beginning of Tehillim, which refers to the king of Israel being human while Mizmor 149 refers to Bnei Tzion Yagilu B'Malkom-that is a reference G-d as King of Kings. This is an important lesson; i.e. that the key to the faith that the Jewish People who fear G-d have in the King of Heaven is that it is in G-d only and the kingdom of human kings -even the reign of Melech Ha'Moshiach at the end of days -is only preparation for accepting the reign of G-d. That explains why those who composed our prayers for the High Holidays provided that when we pray for the revelation of the heavenly kingdom, we first pray for the re-establishment of the Davidic monarchy -O'Tzemichas Keren L'Dovid Avdecha V'Arichas Neir L'Ven Yishai Mishichecha B'Mibeira B'yameinu and then we move on to ask solely for the revelation of G-d's kingdom: V'Simloch Livadecha Al Kol Ma'Asecha.

מִבְּחִינָה אַחֲרֵת יֵשׁ לֹמֵר, כִּי סֵפֶר תְּהִלִּים פּוֹתֵחַ בְּמוֹמֹר הַמְּדַבֵּר עַל הַתְּכַשְׁתָּה לְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד וּמִסִּיּוֹם בְּמוֹמֹר הַמִּתְאַר אֶת דֶּרֶךְ חַיּוֹ שֶׁל דָּוִד בְּעֶצְמוֹ. הַכְּתוּב 'רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרּוֹנָם וְחֶרֶב
פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם' הוֹלֵם אֶת דְּמוּת דָּוִד, שֶׁעַל שְׁמוֹ קְרוּיִים כָּל מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וְהוּא הַלּוֹחֵם הָאוֹחֵחַ
חֶרֶב בְּיָדוֹ, לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּאוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל. וְהוּא גַם רֹאֵי לְהַקְרִיא חֲסִיד וְעַנּוּי, וְה' שֶׁלַּח עַל יָדוֹ
יְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: כִּי ה' אָמַר אֶל-דָּוִד לֵאמֹר, בֵּיד דָּוִד עַבְדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פִּלְשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל-אֹיְבֵיהֶם (ש"ב : יח). וְאַפְשָׁר לְמַצֵּא דִקְוָה לְתֵאֵר שְׁבַחֲמוֹר זֶה
בְּנִצְחוֹן דָּוִד עַל גִּלְיָת (ש"א יז).

Translation: From another point of view we can say that the book of Tehillim begins with a Mizmor that speaks of our belief in the reestablishment of the Davidic monarchy and ends with a chronicle of King David's life. The words: Rommimos Eil Bigronam V'Cherev Pipiyos B'Yadam reflect the image of Dovid on whose name all of Tehillim are known. He is the warrior who held a sword in his hand to inflict revenge on the enemies of the Jewish People. He is also worthy of being known as a Chasid and the humble one. Moreover, G-d delivered a rescue for the Jewish People through Dovid's hands as it is written: G-d said to Dovid: through the hands of Dovid My servant I rescued the Jewish People from the hands of the Philistines and from the hands of all the enemies of the Jewish People. We can find an example of how this Mizmor depicts Dovid's life by considering the victory of Dovid over Goliath.

ועוד: סיומו של ספר תהלים במזמור האומר על התסידים: 'רוממות אל בנרנם וחרב פיפית בידים' מכון ללמדנו לקח חשוב מאד על טיבה של התסידות (פולמר: הדבקות בה' והנאמנות לעבודתו) בישראל. ולקח זה שני צדדים לו: א. התסיד ירא ה' באמת בנרנם בה' ומצפה לישועתו ומרבה להתפלל לפניו. ואולם אין הנסחון בה' והתפללה אליו מונעים את התסיד מלהשתדל להחליץ מצרתו בלחו שלו. אין התסיד אומר: הואיל והתפללתי לפני ה' ואמרתי כל תהלים כלו, אשב לי ואצפה לתשועת ה' ולא אעשה בידי שלי מאומה, אלא התסיד עושה כל אשר ביקלתו להיטיב את מצבו, ובכל מעשה שהוא עושה הוא מתפלל לה' שישניע בידו.

Translation: In addition, concluding the book of Tehillim with this Mizmor that refers to Chasidim as: Rommimos Kail B'Gronam V'Cherev Pipiyos B'Yadam, is meant to teach an important lesson on what Chasidus means in Tanach (in other words: allegiance to G-d and commitment to serve G-d). This lesson is two sided: 1. The Chasid is fearful of G-d; truly has faith in G-d and looks forward to G-d's rescue and engages in substantial prayer before G-d. However, the faith in G-d and the prayers directed towards G-d do not prevent the Chasid from trying to extricate himself from his troubles on his own. The Chasid does not say since I prayed to G-d and recited all the chapters of Tehillim, I will sit and wait for G-d's rescue and I will make no effort to help myself on my own. Instead a Chasid does all in his power to improve his status and together with every effort that he makes, he also prays to G-d that G-d will assist him.

ב. וכשיש צורך בדבר, אין התסיד נמנע מלאחז חרב בידו להלחם ולעשות נקמות באויבי עמו. ואין התסיד טוען שגנאי הוא לו לאחז בחרב, אלא יודע הוא שמעשה הנקמה בנויים 'הדר הוא לכל-חסידיו'. ואמנם, אין התסיד עושה את הנקמה מתוך אכזריות, אלא רק כפי הראוי והדין כמשפט הכתוב. ועוד: המזמור המסיים את ספר תהלים פותח 'שירו לה' שיר חדש תהלתו בקהל תסידים' לרמוז, שאף אם סימנו את כל מזמורי תהלים, לא סימנו את כל שירי תהלות ה' וצדין אנו חייבים לשיר לה' שיר חדש. ואמנם, בכל דור ודור לא פסקו מישראל יראי ה' שחברו תפלות ופיוטים ושירי שבת חדשים לה'.

2. And when it is necessary, the Chasid is not prevented from taking the sword in his hand to engage in war and to try to take revenge against his enemies. A Chasid does not claim that it is demeaning to hold a sword but he knows that the act of taking revenge against the enemies of the Jewish People is "glory to all the righteous" but the Chasid does not undertake revenge to be cruel but only does enough that is necessary and appropriate as it is written.

Furthermore, the Mizmor that concludes the book of Tehillim opens with Shiru Lashem Shir Chadash Tehilaso B'Khal Chasidim to hint that although we have concluded the collection of poems in the book of Tehillim, we have not reached the end of our obligation to sing words of praise to G-d. We still need to sing new songs to G-d. That is why in each generation, those of the Jewish People who fear G-d never stop composing new prayers, new poems and new songs of praise to G-d.